

మనీకథావీధి

స్టాండింగ్ నించి బస్సు బయలుదేర బోతుంది. లోవల కొంచెం ఉక్కగా వుంది. ద్రయివరు, కండక్రు కాఫీ కెళ్ళారులావుంది. బస్సు బయల్దేర టానికి మరో ఐదు నిమిషాలు టైం వుంద నగా బస్సులో ఎక్కిన అతని వైపు చూసి.

“హలో హారీ!” - అన్నాను.
నన్ను చూసి వాడు ఓ చిరునవ్వు పారేసి రేడీస్ సీట్ వైపు చూస్తున్నాడు.

ఎవరబ్బా వీడి చూపులను గ్రోలే ఆ మదవతి? - అని ఒక్కక్షణం ఫోకస్ చేశాను. నా చూపులను వెంటనే నా రేడీస్ మీద పడిన ఆ ఫిగర్, ఫోకల్ లెంగ్త్ను కంపోజ్ చేసుకుని, నాలోనాకే నవ్వాస్తుం దగా - మిత్రునికి నా ప్రక్కన స్టేస్ ఆఫర్ చేశాను.

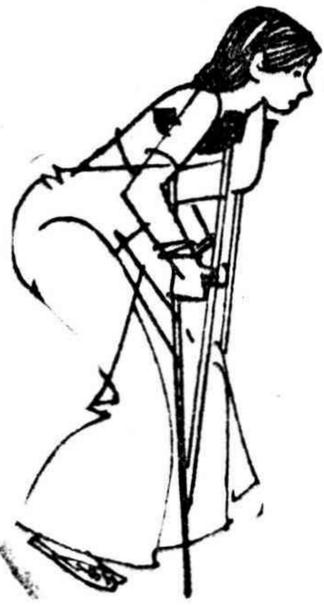
“ఏరా, రాధాకృష్ణ! ఎంతవరకు జర్నీ!.... పొన్నూరేనా?” - అన్నాడు అప్పడప్పుడు చూపులను ఆ పిల్లవైపు ఫోకస్ చేస్తూ. స్టేట్ ఎక్స్ప్రెస్ సిగరెట్ పొగను నైస్ గా వదులుతూ!

“అవునా బాబూ!.... ఏంచేస్తున్నావ్! పిల్లలా?” - అంటూ వాడి మా గ్నెట్ విజన్ ని నావైపు దైవర్ట్ చేసుకున్నాను.
“చంపావ్ పో!.... పెళ్ళే కాలేదు.

ఇంకా పిల్లలేమిట్రా? - అన్నాడు.
“అవున్నే ఊరినిండా పాలు దొరుకు తుంటే....”
“ఆపరా బాబూ!.... అది సరే ఎవర్రా ఆ అమ్మాయి?” - అని నా వైపు చూస్తూ, సిగరెట్ ఆఫర్ చేశాడు.
“నో - థాంక్స్!” అని - “ఏం, ఆ అమ్మాయి అంతబావుందా?” అన్నా.

ఆశయం

సి.హెచ్. ప్రసాద్ బాబు

“ఒరే హారీ! - నీలో యింకా మార్పు రాలేదురా!.... బ్యూటీ అంటావా?.... ఏంజల్.... ఏంజల్ రా!.... నాకిప్పుడని పిస్తుంది....”

“ఏమని?”
“చేసుకుంటే యిటువంటి పిల్లనే చేసు కోవాలని.”

ఇంతలో బస్సు బయల్దేరింది, వేగంగా వెళ్ళే బస్సుతోబాటు నా ఆలోచనలుకూడా వేగంగానే కదులుతున్నాయి.

“కృష్ణా!” - అన్న మావాడి పిలుపుతో ఆలోచనలకు బ్రెయిన్ క్లియర్ చేశాను మావాడి మాటలు, సంవత్సరం క్రితం పూర్తి చేసిన మా కాలేజీ విషయాలపైన. ఆ తరువాత ఏవో కొన్ని పిచ్చావాటి

కబుర్లతోబాటు, వాళ్ళ టవున్లోనే క్రొత్తగా కిట్టబోయే, ఎ. సి. థియేటర్ వరకు వెళ్ళి ఆగాయి. ఇంతలో నేను దిగవలసిన పొన్నూరు స్టాండింగ్ వచ్చింది.

నేను బస్సుదిగి విండ్ దగ్గరకొచ్చి, వీలుంటే నెక్ట్ ట్రిప్పలో ఒక సారి యింటికి రమ్మని చెబుతున్నాను. ఇంతలో వాడి ఫీలింగ్ మారటం చూసి - వాడి చూపువైపు నా దృష్టి నిలిపాను. ఇండాక వాడు బస్సులో చూసిన - ఏంజల్ అని వాడిచేత అనబడినటువంటి ఆ అమ్మాయి రెండు చంకలక్రింద కర్రల సాయంతో రిక్తావైపు నడుస్తుంది. ఒక విధంగా చెప్పాలంటే ఎంతో భారంగా కదులుంది. వాడి ముఖంలో మారుతున్న రంగులు ననించి దూరం కాకముందే -

“హారీ!.... ఏవీటి అలా ఐపోతున్నావ్....?” అన్నాను.
ఇంతలో బస్సు కదిలింది. ఇంజను హోరులో వాడేదో చెబుతున్నాడు. నాకయితే ఏమీ వినిపించలేదు. కదులుతున్న బస్సులో నించి - కదులున్న వాడిచేతికి, నేను టాటా చెబుతూ ముందుకి కదిలాను.

పెళ్ళి పందిరి కళ కళ లాడకపోయినా. ఆర్పాటంటే ఏండా సింపుల్ గా వుంది పురోహితుడి మంత్రాలతో, ముహూర్త సమయానికి తాళికట్టాను, నలుగురూ అక్షింతలు జలుతున్నారు.

పెళ్ళి హడావిడి పూర్తయింతరువాత - మైక్ లో వినిపిస్తున్న చదివింపుల పేర్లలో - “హారీ!” అన్న పేరు విని ఆ వైపు చూశాను.

ముస్తాబై, అచ్చు సినిమా హీరోలా వున్న వాణ్ణి చూసి నవ్వుతూ చెయ్యి వూపాను. కానీ వాడేదో తప్పుచేసిన వాడిలా తల వంచుకుని ముందుకి కదల సాగాడు.

“హారీ!” - అని పిలుస్తూ, వాణ్ణి నమీ పించాను.

“ఏరా, భోంచెయ్యకుండా వెడుతున్నావ్!.... నీ డ్రెస్ లో మీద కోపమా?”

“సారీరా, కృష్ణ.... నాకు కొంచెం అర్ధంటు వని....”

“నోమోర్ ఎక్స్ప్లనేషన్!.... కమాన్ నీమిత్రుడి భార్యని చూడకండా!.... పరిచయం చేస్తాను రారా!.... అంటూ వాడి కళ్ళల్లోకి చూశాను.

“ఎందుకురా నన్నింకా బాధపెట్టావ్!.. ఆరోజు బస్సులో ఆ అమ్మాయే, నీ ఉద్దీ అని తెలియదు. నాలంటివారు అళయాలను గురించి లెక్కర్ న్నారు.... కానీ....”

సైకో - సెక్సో - థెరపి
సంతానమునకు, గర్భ నిరోధమునకు, సుఖ వ్యాధులు, బహిష్టు వ్యాధుల నివారణకు, వక్షోజ గాండర్యం కొరకు, బిడ్డకు బిడ్డకు మధ్య ఎడం, లంగం చిన్నదైనచో, సరముల బలహీనత గొట్టి వీర్య వృద్ధికి, వృద్ధాప్యములో యవ్వన స్థితి పొందుటకు, ధాతు పుష్టికి, ఇంకా అనేక వైద్యాంగిక సమస్యల పరిష్కారమునకు ప్రవచించండి.
డా॥ వై. వి. యస్. మోహనరావు,
1-19-28, దుర్గగుడి లెక్కో, బాహుణివీధి,
విజయవాడ-520 001.